

[Stegger Nielsen.]

Når styrken i øjeblikket opgøres til 1 400 mand og det i bemærkningerne til lovforslaget udtales, at det er hensigten at give den en mindre forøgelse, opfatter jeg det nærmest som en forøgelse efter tekniske krav: tildeling af artilleri, og en forøgelse, som antagelig er af mindre omfang, som det også er anført i lovforslagets bemærkninger.

Idet jeg på mit partis vegne anbefaler lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling, udtaler jeg min glæde over, at det, vi har hørt om vore unge mænds gerning dernede under den danske besættelsesstyrke, gennemgående har været godt. Jeg glæder mig over, at danske overalt, hvor de viser vort flag i udlandet, og ikke mindst unge danske, gør vort land ære. ■ ■

Malchau: Jeg kan uden betænkeligheder af nogen art tiltræde det foreliggende lovforslag. Alt taler efter min mening for, at vi skal opretholde besættelsesstyrken i Tyskland, i hvert fald et stykke tid fremover. Der kan bl. a. herfor anføres uddannelsesmæssige grunde, men også — og ikke mindst — den omstændighed, at disse styrker med deres placering indgår som en naturlig del af Danmarks forsvar. Desuden er det rimeligt, at også vi viser os villige til at vedkende os de forpligtelser, vi har indenfor det militære fællesskab; vi deltager i, og at vi er villige til at bære de byrder, der følger hermed.

På mit partis vegne anbefaler jeg det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

P. N. Petersen (Røjle): Der er jo et svælg mellem den udenrigspolitik og militærpolitik, regeringen fører i samarbejde med sine tre støttepartier, det konservative folkeparti, venstre og socialdemokratiet, og den udenrigspolitik og militærpolitik, der efter det radikale venstres opfattelse ville både vort land og vort folk bedst.

Vi har ved mangfoldige lejligheder drøftet de forskellige synspunkter, også her i salen, hvorfor jeg ikke finder anledning til at gå ind i en debat om disse for vort folk så livsvigtige problemer i forbindelse med det foreliggende lovforslag. Jeg finder, det ville være spildte ord på Ballelars, da regeringen og dens tre støttepartier er nået så langt ud i denne udenrigspolitik og militærpolitik, at der ikke gives nogen vej tilbage; men jeg vil ikke lægge skjul på, at det er med stigende bekymring, jeg iagttager den videre udvikling af denne politik.

Nu er det altså meningen, at den danske

besættelsesstyrke skal forblive i Tyskland endnu et år, og at styrken endog skal forøges og forsynes med artilleri. Og det sker på et tidspunkt, da Vesttyskland er måske det mest ømtålige problem i hele verdenssituationen. Jeg ønsker ikke at kommentere disse kendsgerninger nærmere.

Det fremgår iøvrigt af bemærkningerne til lovforslaget, at Tysklandsstyrken udgør 1 400 mand, hvilket sikkert kommer overraskende for de fleste, da det var gået ind i bevidstheden, at den kun var på 1 000 mand, idet det jo var forudsætningen, at den kunne nedbringes dertil. Men nu ved vi altså det.

Medens denne udvikling foregår i den danske besættelsesstyrke i Tyskland, befinder vi os her i landet på et overgangsstadium til 18 måneders tjenestetid med de store vanskeligheder, som manglen på befalingsmænd medfører. Det er noget, der siger sig selv, at disse vanskeligheder kunne formindskes betydeligt, hvis dette lovforslag ikke blev gennemført og den danske besættelsesstyrke i Tyskland blev trukket tilbage. Men som jeg sagde før, regeringen og dens tre støttepartier er nået så langt ud i udenrigspolitikken og militærpolitikken, at der ikke er nogen vej tilbage.

Vi kan for vort vedkommende absolut ikke medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for socialdemokratiet, venstre og det konservative folkeparti for tilslutningen til lovforslaget.

Til det ærede medlem hr. Stegger Nielsen vil jeg gerne sige, at når det i bemærkningerne til forslaget anføres, at der vil ske en mindre forøgelse, er det naturligvis rigtigt. Hvor stor denne forøgelse vil blive rent talmæssigt, kan jeg ikke i øjeblikket præcis sige, bl. a. fordi det vil afhænge af, hvor megen kaserneplads der kan stilles til rådighed for den øgede styrke, og fordi afdelingernes sammensætning naturligvis må korrespondere med bl. a. de norske styrker, der arbejder side om side med det danske kontingent.

Overfor det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) finder jeg ikke anledning til at fremsætte særlige betragtninger. Det er jo den samme klagesang, vi hører hver gang, uden at man i og for sig bliver stort klogere på, hvad de radikale egentlig vil sætte i stedet udenrigspolitisk og forsvarspolitisk; der hviler et slør af mystik herover, når talemåderne bliver pillet fra hinanden og man skal til at dissekere bl. a. de forslag,